

HOUBAČI

PRO DĚTI,
CO MAJÍ POD KLOBOUKEM

Zuzana Froňková

ilustrovala Lucie Charvátová

Houbáci

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Zuzana Froňková
Houbáci – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

HOUBAŘČI

PRO DĚTI,
CO MAJÍ POD KLOBOUKEM

Zuzana Froňková

ilustrovala Lucie Charvátová

Copak to tady máme...

- 7** KAPITOLA PRVNÍ
Jak měli Houbáci namále
- 18** KAPITOLA DRUHÁ
Jak Houbáci zachránili
pana Mámvásráda
- 26** KAPITOLA TŘETÍ
Jak Houbáci s paní Vodou
vrátili Jasmínce radost
- 33** KAPITOLA ČTVRTÁ
Jak si Houbáci
nad bomba-nápadem
pana Chytráčka málem
ukroutili klobouky
- 40** KAPITOLA PÁTÁ
Jak Houbáci zabránili
tomu nejhoršímu
- 48** KAPITOLA ŠESTÁ
Jak i Houbákům
došla trpělivost
- 54** KAPITOLA SEDMÁ
Jak Houbáci vyčarovali
babičce pokojíček
- 62** KAPITOLA OSMÁ
Jak Houbáci s paní Jímrádovou
zahnali zlou nemoc
- 69** KAPITOLA DEVÁTÁ
Jak Houbáci přivedli Bětce
štěstí do chalupy
- 74** KAPITOLA DESÁTÁ
... a byla svatba!
- 81** RECEPT
Blatnická kulajda
- 82** HOUBAŘŮV DENÍK
Prostor
pro tvoje zápisky

Abyste tomu rozuměli...

jedovatá / nebezpečná houba

jedlá houba

léčivá / delikatesní houba

KAPITOLA PRVNÍ

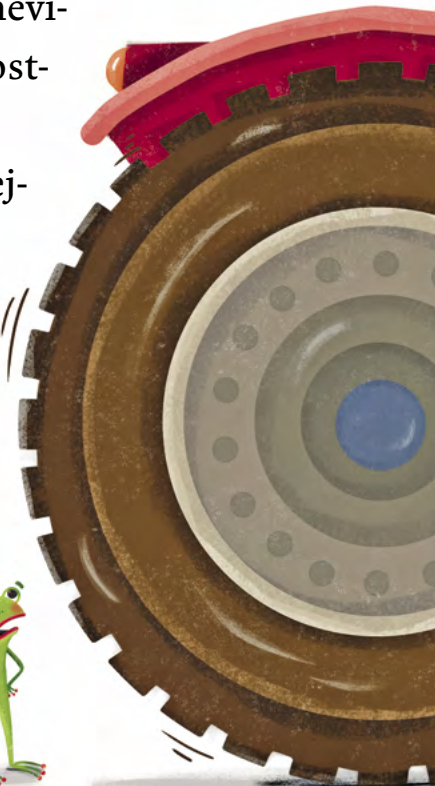
Jak měli Houbáci namále

am, kde je sluníčka právě tak akorát, kde smrky a duby příjemně stíní a nohy chladí hustý mech, tam žijí. Jsou to houboví skřítkci – moudří, laskaví a mírumilovní. Odnepaměti ochraňují všechny houby, houbičky, prašivky i choroše a pečují o neviditelnou síť podhoubí, která houby propojuje se světem rostlin, zvířat i lidí.

Bývaly časy, kdy spolu lidé a skřítkci rozmlouvali jako nejlepší přátelé. Sedávali večer kolem ohňů a zpívali stejné písně. To ještě člověk věděl, že i on je součástí přírody. Pak na to spojení zapomněl a přírody se začal bát. Dokonce ji pokládal za zlou a nebezpečnou. Později si začal myslet, že je tu příroda jen pro něj, že si z ní může donekonečna brát, a dokonce ji ovládat. V dobách, o kterých vám budu vyprávět, to měl každý člověk trochu jinak. Někdo se přírody bál a stranil se jí, jiný jí chtěl stále

TO FAKT NEDÁM!

tvrdošijně poroučet. Ale našlo se už zase hodně těch, kteří se k přírodě vraceli, aby ji obdivovali a chránili. A tak se tu a tam začaly lesní bytosti lidem znovu zjevovat nebo jim tajně pomáhat.

Houbáci žijí všude tam, kde rostou houby. Můžou na sebe brát jejich podobu. Nejsou však připoutáni na jedno místo. Chodí se vyhřívat do trávy k žampionům. Někdy posedávají na březích rybníka, kde rostou křemenáče. Ale ze všeho nejvíc tihle skřítki milují les, hebký mech a stín staletých stromů. A právě ty jim jednoho dne začaly doslova mizet před očima.

Do lesa napřed přijížděli vážní a zamračení lidé. Na sobě měli oranžové vesty a na stromy kreslili podivné značky. Nebyly to však tři barevné

proužky, horní a dolní bílý a mezi nimi barevný, které pak hledají jiní lidé a tolik se radují, když je najdou: „Tady! Tady je modrá! Jdeme dobře! Hurá!“ Na turisty a jejich značky byli Houbáci už dávno zvyklí. Teď se ale dělo v lese něco úplně jiného. Něco zlého.

Zamračení lidé odjeli a místo nich přijely obrovské smradlavé a hlomozící stroje. Kola měly tak široká, že by je ani žabák natřikrát nepřeskočil. Máchaly kolem sebe obřimi rameny, která trhala ze země statné kmeny jako párátko. Kudy projely, tam zůstala jen spoušť – pokácené stromy, polámané větve, vyvrácené keře a na placku slisovaná zem bez života. Zvířata utekla, ptáci uletěli a na smutné planině nastalo hrobové ticho. Houbáci se

